jad on. Need ſured preestrid, üllempiiskoppid ja piiskoppid ei möiſtnud ſel korral ſeſt pühhaſt kirjaſt pea middagi ja ei laſknud ſepärraſt ennaſt ſe wäggewa Lutherusſele liggigi. Need ſaki aknad ollid lahti, ſeſt et wäga pallaw ſees olli, Luther räkis kange ja waljo eälega, nönda et igga ſõña wäljas ulitſa peal kuulta olli, kos tuhhanded ja tuhhanded ſeiſid treppide, aknate ja kattuste peal. Ni mõni jäiſſelle ülle taſſa järrele mõtlema, mis Luther ütles, ja ni mõni, kes paergo weel ta waenlañe olli, lõi nüid ſüddames ennest teña pole, ja mõtles, et ſe aſſi kül nõnda olli, kui teña ſedda ütles. Agga kes julges ehk tohtis lauſa ſelle ülle räkida? Sel teiſel päwal astus Luther jälle rigi ette ja kostis oña õppetuſſe eeſt. Need preestrid, kõige eñamaſt ſe papſti käſſotoja, nõudſid kangeste, et teña oña ſõña taggaſi wõttaks ja elſimiſſeks kidaks. Agga Luther jäi kindlaste kui kaljo ſe töe põhjandamiſſe peale ja andis ennaſt trooſtſa ſüddamega Jumala warjo alla, ea melega kõiki ſedda odates ja wasto wõttes, mis Teña teñale ſadaks. Waljuste ſõitleſſid neñad tedda ja tahtſid neñad teddakõikipiddi wait tehha; agga teña ei andnud neile mistiwiſi järrele, ſepärraſt, et ſe õigus teña pool, ja ſe piñedus ja kurri nõu nende pool olli. Sepärraſt lõppetas teña oña koſtmiſt ſiis nende ſõñadega: „Olgo ſiis, et mind tunnistamistega pühhaſt kirjaſt ehk muido ſelge ja lauſa ſõñadega wõidetakſe, ja näidetakſe, et ma eliſinud ollen; ei wõi ja ei tahha ma muido mitte oña ſõña taggaſi wõtta, ſeſt ei olle mitte õige

egga rahholik oña ſüddametunnistamiſſe wasto tehha. Siin ſeiſan ma, ma ei wõi mitte teiſiti, mind aita Jumal! Amen.“ Nüid lasti tedda keisri ſõña peale jälle miñema, koddo, ehk kül need papſtiliſſed kangeste ſelle peale käiſid, et tedda kohhe kinni panna ja hukka mõista. Agga ſe keiſer, ehk kül noor, olli ſiiski kindel ja ütles: ma ollen teñale oña ſõña andnud, et teña julgeste ſeia tulla ja ſiit jälle taggaſi minna wõib, ſedda ſõña miña pean, ja ma ei tahha mitte ſepärraſt äbbi ſiſſe ſada. Nüid akkaſs Luther taggaſi reiſima; agga jo pañi ka keiſer, kes papſti pelgama akkaſs, 21 päwa pärraſt ka rigi kohhut teña peale ja tehti tedda nüid linno ſarnaſeks, kedda eñam ei kerrik ei riik ei kaitsnud. Nüid kartis Friedrich, et Lutherusſe waenlaſſed tedda otſa teekſid ja teña ſatis ſelle pärraſt ſallamahti paar teenriſſid ratſa Lutherusſele järrele. Luther olli paergo juſt ühhe illuſa allika jures puhkamas, ſe paiga peal, kos enne teña wañemad ellaſid, ja kos teña iſſe kui lapſoke, ilm aimamatta, mis päwi Jumal teñale pärraſt annab, ni mitto kord mängimud olli. Äkkitſeit karraſid metſaſt ratſaſsmehhed kattetud näodegga wälja, wisſaſid, ilma et ſeal eñam middagi aidanud olleks, Lutheruſt ohbeſe peale ja kihhutaſſid teñaga tulliſt nelja Jumal teab kuhho. Nüid kaddus Luther ja kõik teña waenlaſſed ollid röömſad, et teña jo otſas olli. Agga need ratſaſsmehhed wiſid tedda oña kurfürſti tallitamiſſe järrele